

Verhaoltjie voor de Korsemis

In deuze tijd van Coronao magge me as Baggerkoor nie mè mekaor rippetere, lae staon optreeje. Dà vinge me as koor hêël jammer, want juist in de donkere daege van Korsemis zonge me graeg in bejaerde- en verzurregingshuize. Speciaol daervoor hebbe we 'n ampart rippetwar opgebouwd en deur de jaere heen hè 'k verschaaijene aaige teksies geschreve op bestaonde melodiechies. Voor de aerdighaaid hè 'k 'r nou een paar in 't Slierechs vertaold, waerdeur 't af en toe nie meer rijmt, dà zà je begrijpe. 'k Hoop dà je zachies meezingt as ie dut verhaoltjie vedder leest.

Aan het strand, stil en verlaete, spoelde laetst een kersbôôm aan. Niemand had toe in de gaote dat die bôôm ooit weer zou staon. 't Liefste zouwe ze 'm verbrande, daervoor was tie veuls te nat. Net voordà tie zou verzande, kwam de Kersman op z'n pad, en die zee: "Oh bôôm waerom toch dà jij hier zô treurig legt, lest toen sting jij opgetuigd nog bij m'n neefie en m'n nicht." "k Heb op zêê, zô sprak dien bôôm zacht, rondgedreve daege lang.

Sturrem of rege, 'k hiew de nachtwacht, 'k hà wel kou, mor was nie bang. Colleve rolde over mijn heen, soms doch ik nou is 't gedaen, mor toe lekend 't of t'r iets scheen. 't Was gêen zon, gêen ster of maon. Tòdat ik de kust ontwaerde, wat 'n rust, ik was gered. Lieve God die mijn zô spaorde, luisterde naer m'n gebed." Aan dà strand stil en verlaete zagge ze de Kersman staon die de bôôm daer nieuw geplant het en dat hêel goed hê gedaen. As 'n baoke voor de zêêvaert staot die bôôm nou aan de kust en hij zwaait met aal z'n takke: "Vertrouw op mijn, wees mor gerust." Aal die lichies in 't donker en die balle overdags dat is 't mooiste ster geflonker, 't helderste wà je ooit zag.

Stille nacht, snêeuw vaalt zacht in de straet, wat 'n pracht. Kijk! De Kersman hij rijdt in z'n slee en breng kedoochies voor jou en mijn mee. Leg ze onder de bôôm, Kersfêest dà lijk net 'n drôôm. Kaersieslicht, blij gezicht, mè mekaor neef en nicht. Hêel de wèrld is saome bijêen, niemand is deuze daege aallêen. Kom mor binne, dà mag wel. Luister naer wat ik vertel. Goed voor mekaor 't hêele jaer, gêen geweld, gêen gevaer. Wèrldvrede dà wense wij jou, weg met ôôlog, met honger of kou. Geef van jouw liefde 'n dêel, dêel van jouw liefde hêel veul.

Huib Kraaijeveld